

Mezinárodní den vlků připadá na 13. srpen

13.08.2026

Mezinárodní den vlků

Vlci jsou zpět – máme se
bát chodit do lesa?

Vlci jsou naším původním druhem, díky pronásledování a lovu byli na našem území zcela vyhubeni. Poslední vlk byl zastřelen v Čechách v roce 1874 a na Moravě v roce 1914. Na přelomu 21. století se ale do

našich končin začali vracet a první potvrzené úspěšné rozmnožování proběhlo v roce 2014 na Českolipsku. Vlků přibývalo, trvale osídlili pohraniční oblasti, kde se pravidelně úspěšně rozmnožují.

Mezi lidmi vyvolávají rozporuplné emoce. Milovníci a ochránci přírody mají z jejich návratu radost, někteří chovatelé ovcí je nenávidí, u řady lidí vzbuzují strach.

Mezi lidmi koluje mnoho mýtů o jejich původu, životě, povaze i nebezpečnosti.

Původ vlků

Často zaznívají názory, že vlci byli na našem území uměle vysazeni či vypuštěni. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, k žádnému cílenému vypouštění vlků nedošlo. Vlci se k nám dostali přirozenou cestou v rámci migrace z okolních států. Na našem území se setkávají jedinci ze 3 evropských populací – karpatské, alpské a středoevropské nížinné populace. Samozřejmě nelze tvrdit, že nemůže dojít k nehodě a úniku zvířat chovaných v zooparcích nebo od soukromých chovatelů. Tyto situace jsou ale ojedinělé a vždy se okamžitě řeší.

Lov a preference potravy

Vlci loví většinou ve smečkách. Přirozenou kořistí jsou především divoká prasata a vysoká zvěř. Skladba potravy se ale mění podle zastoupení druhů v oblasti. Na Šumavě se naučili lovit bobry. Hospodářská zvířata nejsou primární potravou vlků, ale protože jsou snadnější kořistí, vlci se toho snaží využít, pokud jim to umožníme. Nedostatečně zabezpečená hospodářská zvířata se tak bohužel stávají cílem útoků vlků, což je hlavní příčinou negativního postoje společnosti vůči nim.

Ochrana zvířat před vlky

Způsobů, jak zabezpečit hospodářská zvířata před vlky, je několik. Pokud je to možné, doporučuje se

zvířata na noc zavírat do budov. U ohradníků je potřeba hlavně zabránit možnosti podlezení nebo podhrabání. Pastevečtí psi jsou spolehlivými ochránci stád před vlky a můžou pomoci tam, kde mají ohrady nedostatky. Vlci jsou velmi inteligentní a pokud se jim jednou podaří překonat překážku a dostat se ke kořisti, podaří se jim to pravděpodobně znovu, i když dojde ke zlepšení ochranných opatření. Zvířata potrhaná vlky nedělají radost chovatelům, ani nám veterinářům.

Útoky vlků na lidi

Obecně jsou vlci plachá zvířata a člověku se vyhýbají. Pokud se pohybujete v lese, kde jsou vlci, většinou o nich nevíte, ale oni vědí o vás. Problém může nastat, pokud vlci ztratí svoji plachost např. tím, že jsou přikrmováni nebo se naučí živit odpadky blízkosti lidských sídel. Potom k útoku při střetu s člověkem dojít může. Posledním zdokumentovaným případem smrtelného útoku zdravého vlka v Evropě je událost z roku 1974 ze Španělska. Ve většině případů je vinou útoku vzteklin. Ta se u nás nevyskytuje od roku 2004, riziko je tedy velmi mizivé. V roce 2025 došlo k útoku vlka v Nizozemsku na dítě, které se podařilo zachránit. Tento vlk vykazoval dlouhodobě problémové chování a byl následně zastřelen. U nás bylo zaznamenáno několik případů, kdy se vlci nejevili plaší. Ani v jednom případě nebyl prokázán útok na člověka a případy se neopakovaly.

Křížení se psy

Vlci jsou schopní křížit se se psy. Díky genetickým analýzám je tento jev v Evropě dobře zdokumentován. Problémem je tato skutečnost v zemích, kde se vlci potkávají s toulavými psy. V České republice je tento jev ojedinělý, zatím byl potvrzen jediný případ v roce 1216. Kříženci se mohou chovat jinak než divocí vlci a najdeme u nich anatomické odlišnosti.

Vlci v kulturní krajině a jejich přemnožení

Často se objevují názory, že vlci do naší kulturní krajiny nepatří. Vlci jsou velmi přizpůsobiví, a i když upřednostňují prostředí, kde mají svůj klid, dokážou se udržet i v oblastech s vyšší hustotou osídlení, když zde najdou dostatek potravy. Smečka si drží svoje teritorium a cizí vlky v něm netoleruje. Obecně se populační hustota pohybuje v jednotkách jedinců na 100 km². Vlci postupně obsazují nová teritoria, ale jejich počet je takový, jaký je obsazené území schopné uživit.

Vlk je naším původním druhem a v ekoystému má své místo vrcholového predátora a přispívá tak k přirozené rovnováze. Je potřeba se naučit s ním žít a udělat maximum pro ochranu hospodářských zvířat. Není potřeba se bát jít do lesa, kde se vyskytují vlci. Při pohybu se psem ve vlčím teritoriu se doporučuje mít psa pro jistotu na vodítku. Prevence je vždy lepší než radikální řešení. To je obhajitelné v případech, kdy vlk vykazuje netypické chování, které by mohlo pokračovat útokem na lidi. I u nás byla vypracována metodika, jak v podobných případech postupovat.

